

BELLPUIIG

ARTÀ

15 MARC 1986

Nº 26

-V EPOCA - ANY XXVII-

REVISTA QUINZENAL

ELECTORS
4.342
VOTANTS
2.639

SÍ	1.632
NO	777
BLANCS	204
NULS	29

Editorial

ARTA: SÍ A L'OTAN

Al nostre poble, després d'una trista campanya solament a favor del sí i l'abstenció, on ambdós mitings han tingut una pobríssima assistència de gent, s'ha votat majoritàriament "Sí" (61,84% de vots afirmatius en front del 29,44% de negatius) en el Referèndum sobre l'OTAN.

Sembla que l'abstenció ha estat important: molta gent ha "passat" de referèndum: uns perquè han estat induïts pel seu partit, altres perquè no han entès el que s'els demanava i altres perquè no s'han sentit motivats a pronunciar-se. Si bé aquesta abstenció no ha estat la nota significativa del nostre poble en comparar-la amb la de la majoria de regions del país.

Ens falten moltes dades per poder fer una anàlisi exhaustiva d'aquests resultats: edats, classes socials, nivell cultural... dels votants. Però, considerant la gran diferència de vots a favor del "sí", és lògic pensar que al nostre poble no han estat els indecisos de darrera hora la causa final d'aquests resultats, idea que es translluïa mitjançant els sondatges d'opinió realitzats abans del Referèndum. Més bé aquests resultats fan pensar que davall hi ha una filosofia i una visió o concepció social particular: ¿realista?, ¿pragmàtica?...

Potser també ha contribuït al "sí" una campanya basada en un poc en el catastrofisme i la por. Però, segurament el fet de què a Europa hi hem de ser del tot, a les dures i a les madures, pot haver estat l'argument final per a molts.

Hi havia dues opcions per a la pau. N'ha guanyat una. ¿És la millor? Esperem que sí, de totes formes el temps dirà la darrera paraula.

BELLPUIG
ORGAN DE LA FAMILIA DE LA TRANSACCION DE LA PAU

REVISTA QUINZENAL
 Nº 26 V EPOCA 15 MAR.1986.

DIRECTOR: Rafel Umbert
 CONSELL DE REDACCIO:

C. Obrador G. Bisquerra
 J. Pastor J. Mayol
 S. Massanet
 Fito i Taller Comunicacions.

COL.LABORADORS:

J.L. Martín G. Bisquerra
 G. Mateu C. Obrador
 M. Mestre M. Tous
 J.L. Lull A. Gili

ADMINISTRACIO:

G. Bisquerra A. Esteva
 J. Bernat T. Esteva

REDACCIO
 I ADMINISTRACIO:

C. Rafel Blanes,10. ARTA.

Dipòsit legal: P.M. 57-1969.

IMPRIMEIX.:
 Gràfiques Llevant

Carrer Ciutat, 55. ARTA.

RESUM GENERAL DE LES VOTACIONS

Meses	Elect.	Voten	Sí	No	Blanc	Nuls
Ajuntament	637	391	259	110	20	2
Sa Central	1.264	720	430	210	70	7
Colònia	183	110	58	39	9	4
Sa Taulera	1.006	649	387	203	48	11
Convent	1.252	769	498	209	57	5
TOTALS	4.342	2.639	1.632	777	204	29
Percentatges		60,77	61,84	29,44	7,73	1,09

XERRIM XERRAM

QUINA PENA. De Ca Don Rafel Blanes ja no queda res dret.

No han respectat ni les muralles, ni l'escala que pujava pel carrer de l'estació. És una vertadera llàstima que tot lo hermós es vagi a fer punyetes per la ditxosa especulació.

Però no hi podem fer res. Primer són els duros que l'estètica diran els interessats.

EL CARRER DE L'INSTITUT torna estar fet unes muntanyes russes. Els clots han tornat sortir i si no l'asfalten prest haurà estat fer retxes dins s'aigua. També el carrer de Sa Clota està que no pot pus. Arreglaren ses acerres, ja feren molt, però els cotxes en veure'l, volten. I la raó els passa per damunt el cap.

ON DIUEN QUE JA pareix "sa selva" és al Talaiot de Ses Païsses.

Es fa necessari arreglar-ho perquè sinó quedarem com uns porcs davant els mils d'estrangers que visiten el nostre monument. Fil a l'agulla.

NOTICIARI

TROBADA

Amb motiu del dia de Balears, els dies 1 i 2 de març, la nostra agrupació "Esclafits i Castanyetes" va anar a Ciutat per sumarse a la mostra que es celebrà al Teatre Principal i a la trobada del diumenge a la plaça major, actes organitzats per la C.A. i amb la col·laboració del CIM i de l'Ajuntament de Palma.

A aquests actes hi prengueren part moltes agrupacions de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. També el passat diumenge dia 9, l'agrupació "Esclafits i Castanyetes" es sumà al programa de R. Balear, "Mallorca canta i balla".

Hem de donar l'enhorabona a la dita agrupació, i també al locutor de R. Balear d'Inca En Jaume Massanet, el qual prengué part molt activa en aquestes jornades de Ciutat, i que molts de diumenges l'escoltam a l'emissora de R. Balear, de la que és un membre ja molt destacat.

XXIII EXPOSICIO COLLECTIVA

- * Inauguració: dia 22 a les 8 hores.
- * Sala d'exposicions de "La Caixa".
- * Es convida a tot el poble.
- * Oberta fins dia 30 de març.
- * Si qualcú no ha entregat obres ho pot fer fins el dia 18.
- * La Comissió dóna les gràcies a tots els participants, animant-los a que segueixin dins aquesta tasca a fi que aquesta Exposició duri per a molts d'anys.

INCENDI

El passat 28 de febrer es declarà un gran incendi provocat per un fortuït cort-circuit, que començà al contador, passant a la sala d'estar on no deixà res sense cremar, essent consumit pel foc el televisor, video, mobles, etc.

Això succeí a la família Peraita del carrer de la Puresa, però, per sort, no hi hagué desgràcies personals. Els veïnats i els bombers ajudaren a que l'incendi fos sofocat amb poc temps.

DE L'INSTITUT

De cara al grup de COU del nostre Institut, ha començat un programa de sessions per tal d'informar i orientar als alumnes esmentats en matèria de les diverses opcions que poden prendre una vegada hagin acabat el COU, de cara a la Universitat o altres estudis.

Per altra banda, anticipam que s'està preparant la "II setmana cultural" de la que s'informarà àmpliament al seu moment.

GENT DE MARXA

A la clientela del Bar Centro no hi ha qui les aturi. Ell, la darrera que han montat, el passat dia 28 de febrer, ha estat ni més ni manco que una demostració de brega de galls essent els propietaris dels mateixos En Sebastià Carrió a) del Olors, En Joan Massanet a) de Sa Porxada i N'Enrique Acedo. L'expectació va ésser màxima essent la nota xocant que un gall va fogir per dins el bar armant un poc de rebumbori.

Una altra d'aquesta gent va ésser que, també, el passat dissabte dia 1, organitzà la "1ª Diada d'es peix" que, encara que el dia no acompanyàs pel temps, en sortiren una trentena remullant-se el cul i altres parts agafant un total d'una quarantena de kilos essent el que n'agafà més En Miguel Lorenzo que en pescà uns 12 kilos juntament amb En Llorenç Matemales i En Sebastià "Ravull". El qui el va agafar més gros va ésser En Joan Tous a) Gafarró.

Tot això, acompanyat d'un pa de 2'20 mts. fet p'En Pedro "Balaguer". Peix i pa el s'empassolaren el mateix vespre, torrat.

Enhorabona, i que no es perdi l'humor.

DONANTS

El passat diumenge dia 9, tingué lloc a Vilafranca una trobada de donants de sang de la nostra comarca.

Hi assistí un nombrós grup de donants d'Artà i en total sumaren uns tres mil els que es reuniren. Presidí l'acte el President Sr. Albertí amb l'assistència de les autoritats locals.

Després de celebrar una missa, es feu l'acostumada entrega de plaques als donants de més de 10 i 25 donacions.

PLUVIOMETRE

FEBRER

Area urbana

	ltrs.m ²
Día 1	3,5
Día 5	25,5
Día 8	18,5
Día 14	14,2
Día 22	3,6
Día 28	6,5
Total	71,8

EL TEMPS PASSA

Els anys passen volant. I a mi m'esgarrifa pensar que hi ha persones que llancen anys i més anys a la papepera sense haver aprofitat la riquesa amagada dins les entranyes del temps. D'un cap a l'altre de l'any hi ha molta de feina a fer, i els dies passen depressa. El temps corre imperturbable fent el seu camí, sense aturades, sense mirar enrera, sense laments ni nostàlgies.

Per altre part, no crec gens ni mica saludable mesurar el temps per la utilitat que reporta a les persones. La utilitat pot ésser un concepte fals, equivoc, si es valora únicament des d'un pragmatisme egoïste. No val badocar i perdre el temps a la babalana; però, ser esclau del rellotge o de les presses no ens permet de realitzar-nos com a persones.

Més que mesurar i calcular el temps obsessivament, allò que cal és anar fent camí acuradament, fruir de cada instant com si fos el més important de la nostra existència i donar sentit als nostres quefers.

Les presses i corregudes no ens permeten de treballar al nostre aire, bloquegen la creativitat, minven la qualitat de les tasques encomanades. El ritme frenètic i les exigències desmesurades de la vida moderna no ajuden gens ni mica a viure saludablement la nostra tasca existencial. Per tot això, es fa necessari mesurar, planificar, estirar el temps per donar-li sentit i equilibri.

L'autèntica valoració de la vida humana no parteix del temps, sinó de l'existència de cada un, no d'allò que arribam a tenir, sinó d'allò que som. El temps ha de ser en tot moment la mesura de la creativitat, l'ocasió de créixer i de madurar, l'espai de la realització humana, l'oportunitat de fruir plenament de la riquesa meravellosa de l'entorn.

No cal fer coses, omplir forats, deixar estelades d'orgull, sinó de ser nosaltres mateixos, omplint l'espai de l'esperança que tots tenim dintre dels nostres cors.

I què ho és de bo saber fer de la vida temporal, fràgil i fugissera, penyora de la vida eterna, feliç i inacabable.

Gregori Mateu

// CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLENGVA CATALANA MCMVI 86

L'Associació de la Premsa Forana, per tant, la revista BELLPUIG i l'Ajuntament de la vila, s'han adherit a la celebració, enguany, del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana.

Aquest esdeveniment tindrà lloc a Lleida, Perpinyà, Girona, Andorra, Barcelona, Palma, Tarragona i València del 30 d'abril a l'11 de maig. Dia 2 de febrer proppassat és presentà a Manacor, el Segon Congrés i és constituït el Consell d'Entitats Promotores de les Illes Balears, amb la presència del President del Comité Executiu, Dr. Badia i Margarit, el President de la C. A. i altres autoritats.

El I Congrés Internacional de la Llengua Catalana es va celebrar l'any 1906 a Barcelona i en fou l'ànima Mn. Antoni M. Alcover, iniciador del monumental Diccionari Català-Valencià-Balear i compilador de les Rondalles Mallorquines.

El Congrés d'enguany, es desenvoluparà en set Àrees Científiques: Plantejaments i processos de normalització lingüística, Mitjans de comunicació i noves tecnologies, Sociologia de la Llengua, Llengua i dret, Lingüística social, Ensenyament i Història de la llengua. Els actes de l'Àrea de Lingüística Social es faran a Palma, sota els auspicis de la Universitat de les Illes Balears.

J.P. Llull

SUGGERÈNCIES

Aquesta és i vol ésser una secció oberta a totes les suggerències que us vulguin donar per a un millorament del nostre poble en tots els sentits. Ens les poden fer arribar mitjançant qualsevol membre de la Redacció de la Revista. Noltros, per la nostra part, declinam qualsevol responsabilitat, en cas de què el suggeriment pugui ferir els interessos d'algu.

*Es podrien fer les "crides" com es feien abans o que s'arregli, d'una vegada, però bé, el sistema de megafonia municipal i que es pogués sentir per tot el poble. El que hi ha ara més que res sembla una gàbia de grins.

*Suggeriria, al qui toqui, que se tapàs el clotsíquia que hi ha devers el creuer de Son Servera. Que passa? Que "el uno por el otro la casa sin barrer"?

*Ja es podrien posar d'acord en els preus les botigues en general, sobretot, les carnisseries. Què és, que l'IVA els ha despistats?

A l'Institut "NO" a l'OTAN

El passat 6 de març, el diari EL PAIS publicava els resultats d'una enquesta formulada entre els dies 28 de febrer i 3 de març a aproximadament 3.000 persones sobre els 18 anys d'edat, per tal d'obtenir sondatges sobre els possibles resultats en el Referendum del passat dimecres. Ara, a la vista dels resultats, es pot veure el grau d'aproximació de les previsions que es feren abans del dia 12.

En aparent paradoxa, el 41% dels entrevistats, opinava que guanyaria la proposta del Govern, favorable a la permanència dins l'OTAN enfront a un 38'8% que creia que guanyaria el "NO". El vot en blanc oscil·lava entre un 3 i un 4% dels votants. Per altra banda, és ressaltable el percentatge que o bé s'absten o bé no sap i no contesta (un 17% aproximadament).

Dades que podrien semblar curioses són el fet de què a mesura que augmenta l'edat dels entrevistats creix la tendència del vot afirmatiu; s'aprecia una sensible variació del sentit de vot segons el nivell d'estudis, de tal manera que l'únic col·lectiu on el "SI" és majoritari es troba entre les persones que estan mancades d'instrucció. La tendència al vot negatiu augmenta en proporció a l'increment dels nivells d'estudis i arriba a convertir-se en majoria absoluta entre els titulats universitaris mitjans i superiors. El grau de definició de vot és més elevat entre els homes que entre les dones. Un 39'1% dels homes entrevistats voten negativament mentre que un 27'1% opten per l'afirmació. Aquests percentatges són entre les dones, del 31'1% per el "NO" i el 24'5% per el vot afirmatiu. Conseqüentment, el percentatge de dones indecises és del 23'3% enfront a un 14'5% en els homes.

Per acabar i sortint de les dades donades a la premsa, el nostre institut es reafirma i reafirma en una total negativa en quant a la permanència en l'Aliança Atlàntica, encara que la immensa majoria es vegi privada del dret de vot.

Uns alumnes de C.O.U.

PLANA D'EDUCACIÓ

A finals del primer trimestre escolar s'entregaren els premis als guanyadors del "I Concurs Literari Llorenç Garcias i Font", en el que es podia participar en les modalitats de prosa i vers. Del que fou el primer premi en la modalitat poètica hem seleccionat una sèrie de versos, obra d'una alumna de C.O.U.

*S'amollen les gotes del cristall
que la lluna es deixa prendre
per l'ull de l'aigua gelosa.*

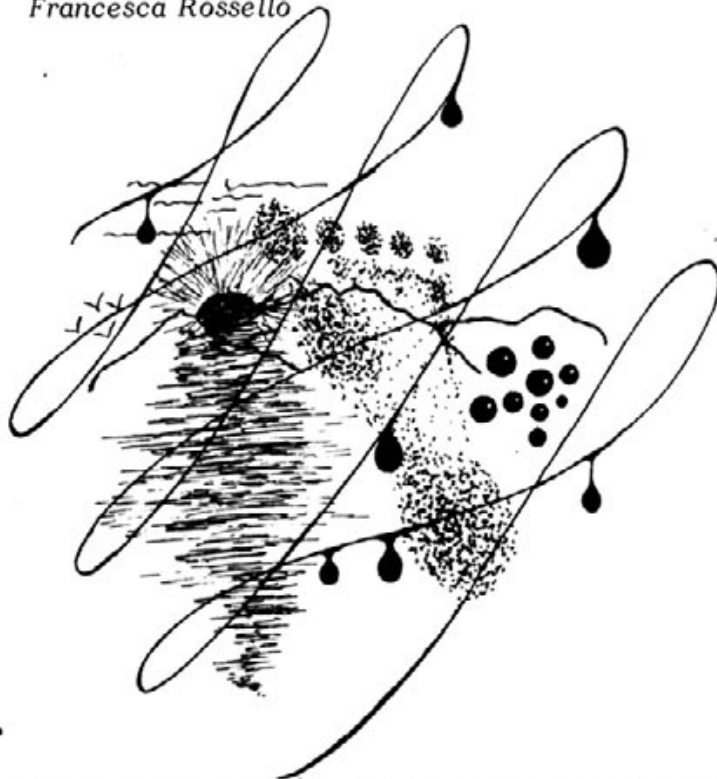
*Els miralls dels jardins màgics
reflecten geometria mutilada
per la mà de la llum,
que es desprèn de la nuesa fràgil.*

*Nit de somnis gaudeix
de la negra tendresa de la fosca
enlluernada pels fils d'argent,
que remorosos es deixen caure
de l'alè d'encisosa fauna.*

*Desapareix la màscara de la nit
i tot l'encís esdevé màgia clara,
fruit de la malhaurada matinada.*

*La sorra es beu l'escuma i tan sols em resta,
la teva pitjada sobre l'humida simbiosi.*

Francesca Rosselló

ARTÀ I ELS ARTANENCS

LA NOSTRA

XERRA EL SEU DIRECTOR

Jaume Ginard, digne successor de la dinastia de genis i geniuts de la saga dels "Violins", neix a Artà devers l'any 63. Realitza els seus estudis primaris i de batxiller a la vila. Mentrestant, alterna els seus estudis musicals des de la Carrera de solfeig i teoria (5 anys), Estètica de la música (1 any), Història de la música (1 any), Concert coral (2 anys), Grau professional de percussió a València (3 anys) fins a Estudis no oficials de bateria, d'armonia, etc.

La seva carrera musical comença als seus 11 anys tocant la bateria formant un duo amb en Pep F. Palou (flauta). Als 12 entra a la Banda. Perteneix al conjunt "Tots junts" format per Maria Cabrer canviant el seu nom més tard per el de "Aigua eixuta". Més tard forma un conjunt de Rock, "Petrel", alternant amb un conjunt de "pexanga" (nom que donem els músics a la música de ball). Torna tocar una temporada amb en Pep F. Palou fent un duo de piano i bateria. Després forma un conjunt de "pexanga fina". Actualment toca amb un conjunt de ball fent temptatives de jazz a un pianobar (que és el que més li agrada, però no treu per viure per aquesta zona). Feta la presentació del personatge, enregistrem l'entrevista.

BELLPUIG. Jaume, quin any entreres a la banda?

JAUME. Als 12 anys tocant la caixeta. Per tant el 75.

B.- I com a director?

J.- Des de l'any 1983.

En Jaume als seus 12 anys.
Plaça Mercat, 1976.

B.- Com així agafares la direcció?

J.- En aquells moments ho era el meu sogre, En Miquel "Mosca", i ja trobava que necessitava un substitut. Ho provà en principi el meu germà Tomeu, emperò no li va acabar de xocar. Aleshores trobaren que jo tenia qualitats i ho vaig agafar.

B.- Es pot dir que ets el director més jove de Mallorca?

J.- El més jove no. Però sí dins els tres de menys edat.

B.- Quants de músics éreu al teu començament?

J.- Nou músics.

B.- I actualment?

J.- Quan feim un concert, que és la banda efectiva, som 25. Però, quan feim una altra casta de sortida (un cercaviles) hi afegim els educants i en total arribam a ser 34.

B.- Al teu criteri, quin ha estat el motiu d'aquest engrosament?

J.- En primer lloc crec que va ésser l'empenta que li va donar el primer Ajuntament democràtic amb unes certes ajudes i una obertura total i pujarem a ser uns 18 músics.

Jaume Ginard, actual director de la banda.

En segon lloc i des de principis d'any a la idea del Regidor Miquel Hernández i jo de muntar una Escola Municipal de música gratuïta cedint-nos local, instruments i de tot el que ens fassi falta essent el meu germà Tomeu el seu director i professor.

B.- Com funciona la banda econòmicament?

J.- Amb l'Ajuntament tenim un contracte pel qual ells ens donen una subvenció anual i noltros hem de fer unes sortides que, com és lògic, coincideixen amb totes les festes del poble i altres acontereiments populars i locals. Dita subvenció la mos repartim entre els músics que han sortit. Si queda algun doblor, el deixam per a possibles despeses, que sempre n'hi ha.

He de dir, per altra part, que, una vegada complit el contracte amb l'Ajuntament, som ben lliures d'anar on ens contractin: festes particulars, futbol, a un altre poble, etc., i cobrar el que volguem.

BANDA

Amb això vull dir que la banda no és municipal. És, com diria jo, com una entitat privada. Ara, per a Pasqua, farem un concert sense cap fi econòmic.

B.- Caldria, tal volta, que ho fos municipal?

J.- En primer lloc suposaria un cost elevadíssim per a l'Ajuntament ja que tots els membres de la banda haurien de passar a ser funcionaris amb tots els seus drets, cosa, de moment, totalment impossible. Per altra part, tenc entès que només la poden tenir pobles d'una certa quantitat d'habitants i que aquí, a Mallorca, només ho compleix Palma.

B.- Trobes que el finançament de la banda és el correcte?

J.- Trob que no. Abans, quan la banda era reduïda, tal volta sí, ja que el que donava l'Ajuntament era una quantitat que, repartida entre pocs, tocava a molt. Però, essent en la actualitat tan nombrosa, la subvenció a repartir queda petita i per tant hi hauria d'haver un nou replantejament. S'ha de tenir en compte que la banda pot créixer més i tenir ben prest altres necessitats i inquietuts. Per tant, jo pens que de la subvenció que rebem de l'Ajuntament i després d'haver pagat els músics, s'hauria de deixar una part de dita subvenció per crear un remanent econòmic propi per a solucionar els futurs problemes.

B.- Quin nivell musical té la banda actualment?

J.- Puc dir que tenim un nivell musical mig, comparat amb la majoria de bandes mallorquines llevat, clar està, de la banda municipal de Palma, la de Porreres, etc. Hem de tenir en compte que dins la banda no hi ha cap professional. Tots som treballadors o estudiants i per tant, les partitures, les trii adequades a les possibilitats del personal. No mos podem aficar dins repertoris de certes dificultats. El que també hi fa molt és la veterania d'alguns músics.

B.- Quina corda trobes més fluixa?

J.- La necessitat instrumental actualment és la part de trombons, bombardinos i baixos. Tal volta s'hauria d'inculcar als nous educants que agafassin dits instruments ja que

Banda Ntra. Sra. de Sant Salvador, al complet.

prest ens trobarem amb aquesta deficiència. A tot això ja ho tenc parlat amb el director de l'escola de música.

B.- Essent un director tan jove i havent-hi a la banda gent tan veterana, tens cap tipus de problemes?

J.- En general no en tenc cap. Però a vegades hi ha músics que tenen opinions diferents que jo en la part musical i hi diuen la seva. Però amb això ho tenc ben clar, la decisió final ha d'esser meua. Dins altres aspectes, no en tenc cap ni un.

B.- Segons la teua opinió, trobes que hi ha consciència de banda o creus que els músics són simples mercenaris que només van a la pesseta?

J.- Els músics, el que tenen ben clar és una cosa: que per fer aquesta "feina" s'ha de cobrar ja que moltes sortides suposen una vertadera pallissa. Per altra part, hi ha molts de músics que s'han hagut de comprar el seu instrument (que, per cert, no les regalen) i l'han d'amortitzar pagant també el seu manteniment.

Encara que jo som partidari de que s'ha de cobrar, crec que s'hauria de destinar un tant per cent de la subvenció (com he dit abans) per tenir un remanent mirant cap al

futur per a cobrir les possibles despeses: partitures, atrils, accessoris d'instruments, carpetes i, sobretot, la compra de nous instruments que quedassin en propietat de la banda.

Crec que per a aconseguir el que he dit i, per tant, tenir consciència de banda, seria necessari tenir un reglament intern acordat democràticament i firmat per tots els músics.

B.- Creus que això serà possible?

J.- Crec que sí. Per avalar el que dic, hem de tenir en compte que els músics que pugen joves tenen unes altres idees i ho recolzaran.

B.- Com a darrera pregunta, com feis els assaigs?

J.- Els solem fer un pic per setmana, els dimarts. Encara que, davant una sortida important com és un concert, feim els que fassin falta. Com anècdota, pel concert que férem el gener de l'any passat a l'església no ens aturàrem en totes les festes de Nadal.

B.- Queda res més a dir?

J.- No. Crec que ja està dit tot. Bé, tal vota podríem acabar amb una frase anecdòtica d'un famós músic mallorquí que diu: "músics i artistes, mentiders i cuentistes".

Bé, deixam En Jaume que ja sembla nerviós sentint el soroll que li monten els al.lots que l'esperen al pis de dalt per a rebre les seves ensenyances musicals que és el que fa alternant amb les seves actuacions musicals i la tasca de direcció de la banda. Gràcies. Jaume, i fins sempre.

Mals noms artanencs

Per Miquel Tous

(Continuació)

Mariol-lo, Màu, Maia, Maieta, Manuel, Massot, Masset, Massetes, Mariner, Martis, Mangol, Manxo, Mamella, Mal, Malet, Maco, Marines, Marueca, Marianda, Manyà, Mengo, Mangueta, Matlerà, Maranxa, Menorca, Malindro, Manxul, Many, Metxo, Metxa, (Metxo i Metxa no són de la mateixa família), Menut, Matlé, Melis, Magraner, Meca, Massià, Mejetes, Mitja-nit, Mistero, Mosca, Moça, Morell, Monseriu, Moll, Monseriu-Piteira, Mondoï, Morei, Moló, Mòla, Moleta, Mozón, Moixeta, Morro, Molla, Moma, Moner, Monjo, Monja, Monjet, Munjí, Monserradet, Moc, Mul, Murta, Murtó, Mulinet, Muliner, Municipal, Morell.

NAS DE BOTA, Negret, Neót, Niu, Nineu, Novell, Nonga, Nofrina, Notari.

NYERDES, Nyeco.

ORELL, Oreoto.

PAINO, Palou, Pastor, Patró, Paco, Pançacola, Pava, Parreta, Panyello, Pa amb oli, Papió, Papaiona, (aquest Papió i papaiona, no vénen de la mateixa família), Pantalí, Paies, Papa, Pastera, Panxa-llarga, Parragó, Pepes, Planxadora, Pàndula, Patxeco, Petaca, Pescador, Peretó, Pellater, Pelat, Petris, Pere-Andreu, Peu, Petro, Pejuli, Petit, Pariret, Peix, Pentinat, Pentinadora, Perlina, Peus-amples, Peremestre, Petxo, Pipó, Pipeta, Pistola, Pifoler, Pinzell, Pindango, Pillamosques, Pinet, Pilé, Pintat, Pòbler, Polet, Poletí, Pont, Poió, Poll, Polla, Posset, Ponsso, Porquer, Porro, Poloni, Porret, Porreres, Pujamunt, Puceta, Puça, Punyal, Punyit, Puig, Punt, Puríssim, Pulit, Prim, Princes, Pelat, Pizcata, Putxina.

QUETAIOL, Quec.

RAFELINQUES, Ramonico, Racó, Rafelino, Rai, Ranxer, Ranxeret, Rata, Rater, Randa, Rafela, Rector, Rectorer, Rabassó, Reviscolat, Revull, Ravell, Ravellet, Rei, Regata, Reus, Recuit, Regidor, Ramoneta, Regalat, Regalim, Rebosta, Reganyolí, Raspall, Rius, Riquet, Ribot, Rivell, Roca, Rodó, Romero, Rotxet, Roig, Roja (Roig i Roja no són de la mateixa família), Rotllet, Roses, Roma, Rós, Rós mal pel, Rós taronja, Rosseó, Rovegat, Rosetes, Rum, Rumbante.

(Continuarà)

Racó del poeta

ESTA NOCHE QUISIERA...

*¡Quisiera decirte tantas cosas, esta noche!
 ¡Quisiera con palabras transportarte al infinito!
 ¡Quisiera cubrir de flores tu alma solitaria,
 y viajar contigo por las nubes blancas!
 Y juntos recorrer mil y un caminos,
 ávidos de amor y de esperanza...
 ¡Quisiera llevarte a los espacios siderales, hacia el vacío, en la nada...
 y allí amarte sin obstáculos!
 ¡Fundirnos en un goce celestial en un TODO indestructible!
 ¡Quisiera hablarte muy quedo, esta noche;
 ¡Susurrarte melodías envolventes, músicas sin tiempo y sin fin!
 ¡Quisiera guiarte, esta noche, por senderos perlados de luz...
 y mostrarte cuán grande es mi amor por tí!
 ¡Quisiera recorrer tu piel cálida, esta noche, y rozar con mis labios ardientes...
 tus recónditos secretos!
 Quisiera, en fin, decirte, esta noche, que te quiero...
 simplemente eso... que te quiero.*

MIMEGI

Gran Barbacoa de Artá Artá·Mallorca

NUEVAMENTE EN ESTE LOCAL,
puede celebrar sus BODAS, BAN-
QUETES Y COMUNIONES.

Tels. 53 74 50
56 22 07

NUEVA DIRECCION

personatges d'antany

BARTOLOME FLAQUER. Idolo Artanenc 1930-1935

(I)

J. Casellas F.

Hace unas semanas, la vieja generación artanense, se vió súbitamente sorprendida con la noticia del óbito de Bartolomé Flaquer. Con su muerte desaparece una figura de leyenda y un mito de la historia del deporte ciclista de nuestra villa. Sus gestas, sus hazañas y sus méritos cantados y ensalzados entusiásticamente por sus coetáneos son hoy solo confusas reminiscencias entre los jóvenes aficionados de hoy.

Su carrera deportiva, de cerca de veinte años, podría dividirse en dos capítulos, separados por el paréntesis de la Guerra Civil que, fatalmente, coincidió con el cénit de su constante progresión.

En 1930, cuando marchar hacia la Península constituía una especie de aventura y a veces casi una odisea, Flaquer con 18 años de edad, recién cumplidos, participa en la Vuelta a Cataluña, donde entre un centenar de participantes, se clasifica 1º en la categoría de "neófitos". Airoso de su bautismo de fuego y auspiciado y catapultado por la enfervorizada afición artanense, se lanza a la conquista de mayores empresas.

Su progreso es continuado y casi meteórico. Al año siguiente, se impone en el Campeonato Regional de carretera, máxima prueba en el calendario ciclista de los años treinta, llegando destacado en solitario al Velódromo de Tirador, proeza que reeditaría en 1935. Entre estos dos hitos, se encadenarían y sucederían logros brillantes: 2º en la II Vuelta a Mallorca; vencedor y recordman de las XII Horas de Reus; 3º en el VII Trofeo de la Dehe-

sa de Gerona; 1º en el Gran Premio de Bellvis, también en tierras catalanas; mientras formando pareja con José Nicolau, en carreras a la americana, sus actuaciones se contaron por victorias en la gira celebrada por los velódromos peninsulares de Algemés, Puebla Larga, Reus y Tortosa. Sus meta partidas-desafíos alcanzan gran resonancia y notoriedad, siendo seguido por los muchos aficionados en medio de auténtica expectación. Pou, Llodrá, Zenón, Antich, Cebrián, Gascón y un largo etcétera claudicaron ante el corredor artanenc. En la prueba cumbre, en el "summum" de la época, derrota a José Nicolau en su propio reducto de El Tirador. La consiguiente revancha, en un clima de lamentable pasión, degeneró en un polémico y triste espectáculo negación de la grandeza del deporte. Poco después moriría Nicolau víctima de un desgraciado accidente.

Llegada de la 2ª Etapa.

1º Flaquer

2º Nicolau

Año: 1932

SE VENDEN PARCELAS

En "NA BORRASSA"

(FRENTE AL CAMPO DE FUTBOL)

F A C I L I D A D E S

INFORMES : P e d r o R i e r a

C/. Rafael Blanes, 19

Teléfonos: 56 22 65 y 56 40 10

LA DUAIA

(II)

Per A. Gili

(Continuación)

Antonio Vives y Despuig contrajo matrimonio muy ventajoso con Catalina Colell, hija de Lorenzo Colell y de su esposa Salvadora, uniendo con este matrimonio numerosos bienes a la ya rica hacienda de los Vives.

Con todo Antonio Vives y esposa quisieron aumentar aun sus propiedades fuera del mismo territorio de Artá, adquiriendo en enfiteusis perpetua, en abril de 1410, del mercader y ciudadano de Mallorca, Guillermo Oliver, esposa Elisenda de Perdines y de su hijo Lucas Oliver, dos alquerías contiguas, llamadas La Torre y La Alquería Blanquera con algunos rafaes contiguos que fueron del Venerable Lorenzo de Puig Perdines, situados en el término de Bellver, hoy de Sant Llorenç del Cardassar, al censo de cinco sueldos anuales al Rey por un molino de agua, llamado El Molinet. Todas estas alquerías y rafaes afrontan, por dos partes, con distintas posesiones de Bernardo Cabrer, por otra parte, con la posesión de Antonio y Bernardo Cifre, hermanos, denominada Lluccamar, por otra parte, con la posesión de Jaime Verger, llamada Les Planes, por otra parte, con la posesión de Juan des Colomers, dicha Salma, por otra parte, con la posesión de Bartolomé Andreu que en otro tiempo fue de Rodrigo de Berga, doncel y, por otra parte, con la posesión del heredero de Montserrat Airtges, llamada Pocafarina y, por otra parte, con la posesión de Pedro Balaguer que fue de Pedro Domenge.

Son Vives de Sant Llorenç del Cardassar nos localiza todos estos predios.

Allí trasladó su domicilio Jaime Vives y su esposa, por algunos años, dejando de habitar en La Duaia.

En documento del año 1421, Antonio Vives, esposa Catalina Colell y Salvadora, viuda de Lorenzo Colell, madre de esta última, venden al discreto Antonio Badía, notario de Manacor, nueve cuarteras de trigo censales anuales, pagadoras en la fiesta de San Pedro y San Felipe del mes de agosto, impuestas sobre el alodio y directo dominio perteneciente al mismo Antonio Vives en y sobre la posesión, llamada **Adduaya** en la parroquia de Artá.

De cierto, Antonio Vives y esposa e hijos han vuelto a tener su domicilio en la posesión de La Duaia de Artá en 1425. Día 28 de febrero de este año, Antonio Vives y esposa Catalina Colell, habitantes en La Almudaina de Artá, venden al mismo notario de Manacor Antonio Badía, cuarenta morabetines censales impuestos en y sobre su alquería de Solor y su alodio y directo dominio, limítrofe con la alquería de El Racó, con sus alquerías de Albarca o La Duaia, con la alquería de Juan Sanxo, con la posesión de Jaime Totesaus y de los herederos de Jaime Albertí.

El Obispo de Mallorca, junio del año 1430, concede a Antonio Vives y Despuig la facultad de poder hacer celebrar misa baja por un sacerdote elegido por el mismo en un altar honesto de su alquería de La Duaia.

Viejo y enfermo se encontraría Antonio Vives en 1437. Juan Moll y su hijo Juan Vives y Colell actúan como procuradores suyos sobre las alquerías de La Duaia, Albarca y Solor.

Sin duda ya había fallecido después del año 1439.

Sus herederos no supieron conservar la vasta heredad y la cargaron con muchos censos, llegando a venderse en pública subasta en un proceso muy largo.

En 1459 ha sido hecha la agradaución de los acreedores y censalistas de las heredades y bienes de Lorenzo Colell, mayor y menor, y de Antonio Vives y de sus mujeres, agradaución, poniendo y colocando cada uno de ellos en su grado y lugar. Una vez hecha esta agradaución, para obviar dispendios, daños y trabajos, fue presentada una petición por los acreedores o por la mayor parte de los mismos, conteniendo que fuera dada licencia de hacer establecimiento perpetua a censo de la alquería o alquerías de La Duaia y otros inmuebles de las sobredichas heredades y que fueran subastadas públicamente y establecidas a aquel que más censo ofreciera.

(Continuará)

VIATGES
millor

Telex 69565 VGOR E

G.A.T. 820

Calle Binicanella, 12 · ☎ 585515/52 · CALA MILLOR
Carretera Cala Agulla, 19 · ☎ 564017 · CALA RATJADA

ITALIA AL COMPLETO.

Del 25 Marzo al 01 Abril.
Visitando: ROMA-FLORENCIA-
VENECIA-PISA-ASÍS 65.000

ROMA-FLORENCIA. Del 28 Marzo al 01 Abril.
Visitando: PISA-ROMA-FLORENCIA 36.950

LONDRES. Del 26 Marzo al 02 Abril.
Desde 16.000

MARRUECOS IMPERIAL.
Del 22 al 30 Marzo.
Avión + Circuito Imperial Hotel 57.150

ANDORRA. Barco + Hotel +
Autocar + Excursión.
Del 27 Marzo al 01 Abril 22.500
Del 30 Abril al 04 Mayo 19.500

ANDALUCIA Y PORTUGAL.
Del 21 al 30 Marzo.
Visitando: MADRID-GRANADA-
MALAGA-SEVILLA-LISBOA 39.950

PORTUGAL. Del 26 al 30 Marzo.
Avión + Hotel + Autocar +
Excursión a FATIMA 23.000

MADRID Y ALREDEDORES.
Del 30 Abril al 04 Mayo.
Visitando: MADRID-SEGOVIA-
AVILA-TOLEDO-EL ESCORIAL
y VALLE DE LOS CAIDOS 27.500

CARIBE y SANTO DOMINGO.
Del 28 Abril al 04 Mayo. Avión + Hotel
en media Pensión + Excursiones 130.000

VUELOS ESPECIALES
MADRID (ida y vuelta) 11.000
MALAGA (ida y vuelta) 14.950
SANTIAGO: Del 23 al 30 marzo. Desde 19.750

"VIATGI MILLOR AMB VIATGES MILLOR"
CONSULTENOS

curiositats i entreteniments

ESOS NUMEROS...

Per J. L. Martín

(Falsas) Demostraciones de como dos números distintos son a la vez iguales.

Sean A y B dos números distintos. Vamos a suponer que A es mayor que B. La diferencia entre A y B será un tercer número C, tal que:

$$A-B=C.$$

Multiplicamos ahora cada miembro de la igualdad por (A-B)

$(A-B) \times (A-B) = C \times (A-B)$. Operando tenemos que $A^2 + B^2 - (A \times B) - (A \times B) = (C \times A) - (C \times B)$.

Cambiamos ahora al segundo miembro de la igualdad B^2 y $-(A \times B)$ Queda: $A^2 - (A \times B) = (C \times A) - (C \times B) - B^2 + (A \times B)$.

A continuación cambiamos al primer miembro $(C \times A)$. Queda $A^2 - (A \times B) - (C \times A) = (A \times B) - B^2 - (C \times B)$.

Sacamos en el primer miembro factor común A. y en el segundo miembro factor común B.

Queda $A \times (A - B - C) = B \times (A - B - C)$.

Dividiendo los dos miembros por $(A - B - C)$ obtenemos, $A = B$, que contradice completamente el supuesto inicial de que A y B eran dos números distintos.

Partimos de una igualdad:

$$-20 = -20$$

$$16 - 36 = 25 - 45$$

$$16 - (2 \times 4 \times (9/2)) = 25 - (2 \times 5 \times (9/2))$$

Ahora sumamos a cada miembro de la igualdad $(9/2)^2$, y queda:

$$16 - (2 \times 4 \times (9/2)) + (9/2)^2 = 25 - (2 \times 5 \times (9/2)) + (9/2)^2$$

Pero sabiendo que $(a-b)^2 = a^2 + b^2 - (2 \times a \times b)$ nos queda

$$16 + (9/2)^2 - (2 \times 4 \times (9/2)) = (4 - (9/2))^2$$

$$25 + (9/2)^2 - (2 \times 5 \times (9/2)) = (5 - (9/2))^2$$

De donde $(4 - (9/2))^2 = (5 - (9/2))^2$.

Haciendo la raíz cuadrada de cada miembro de la igualdad

$$\sqrt{(4 - (9/2))^2} = \sqrt{(5 - (9/2))^2} \text{ lo que implica } 4 - (9/2) = 5 - (9/2) \text{ o lo que es lo mismo } 4 = 5.$$

@@@@@@@@

ECOS

NACIMIENTOS

Día 3 Febrero.- **Antonio Espinosa Pérez.**- Hijo de Antonio y de Ascensión. C/. Oasis, 15.

MATRIMONIOS

Día 15 febrero.- **Andrés Reynés Pons** con **Apolonia Torres Más.** C/. 31 de Març, 36.

Día 15.- **Miguel Ginard Gayá** con **Ana María Pujol Lliteras.** Debac, 6 - Palma.

Día 21.- **Lorenzo Pons Isern** con **María Cámara Meganto.** C/. Amadeo, 5, B.

Día 21.- **Manuel López Peraita** con **Isabel Vives Miralles.** Av. Ferrocarril, 13.

Día 22.- **Miguel Sancho Alzamora** con **Isabel Roig Frau.** C/. Ramón Llull, 28.

DEFUNCIONES

Día 2 febrero.- **Cristóbal Ginard Lliteras.**- Cruz, 4 - a) Des Campet o Municipal, 79 años.

Día 9.- **Pedrons Carrió Sureda.**- Crema, 11.a) Rectora, 102 años.

Día 9.- **Bertolomé Tous Flaquer.**- Pou d'Avall, 17, 88 años.

Día 14.- **Catalina Espinosa Quetglas.** Son Servers, 13.a) Butlla, 89 años.

Día 14.- **Margarite Carrió Payeras.** Grec, 28, 95 años.

Día 15.- **Bertolomé Massanet Esteva.** R. Llull, 24, Bidigos, 81 años.

Día 17.- **Juan Lliteras Sansó.**- Pep Not, 51, al Catoi, 77 años.

Día 19.- **Francisca Torres Carrió.**- Parras, 32, al Treball, 82 años.

FOTO COMENTADA

I qui entén que significa això? Es prohibeix els vehicles sants, que venen del cel, que entrin dins les forces oscures d'un infern tenebrós? I si no què és això?, un jeroglífic? Una protesta a lo quotidià? O tan sols una senyal de tràfic a l'inrevés?.

ESPORTS

FUTBOL

PREFERENT

ARTA 3 LLOSETENC 0
S. SALINES 1 ARTA 1

Comentari:

Un gran partit el que ens oferí l'equip artanenc davant el de Lloseta. Tal volta el més complet i net de tota la temporada.

L'afició sortí contenta ja que els jugadors locals s'empraren a fons, sense regatejar esforços, prova d'això foren els tres bonics gols que pujaren al marcador.

El Llosetenc, malgrat no fer cap gol, va estar molt obert i deixà jugar al contrari, cosa que propicia les bones jugades.

Esperem que la recuperació feta de cara al joc a Ses Piques, no sia d'un partit, sinó que finalitzi la temporada amb aquesta tònica.

Incidències

Com a nota negativa, podríem dir dues coses: una, l'anunci de l'enteniment entrenador-directiva, quan encara no s'havia arreglat, i altra, l'intent de brega entre l'entrenador i un corresponsal de premsa, que no passà a majors gràcies a la bona voluntat d'alguns assistents.

Al partit de Ses Salines, segons ens han informat, el nostre equip es deixà dominar quasi tots els 90 minuts, però va saber contra-atacar fruit del qual va esser el marcar un gol que feu no tornar de buit. Un positiu sempre és molt valuós a aquestes dates. Per tant el resultat sembla va esser just.

EL PASSAT ESTÀ

OBLIDAD

Els mals-entesos entre la directiva i l'entrenament de preferent, sembla s'han arribat a aclarir, i ara tot és una bassa d'oli. Diuen que han arribat a un acord favorable per les dues parts, i En Joan Cladera queda al manco fins a acabar la temporada.

El passat dijous, acabat l'entrenament es feu una torrada al camp, haguent convidat les parts i els corresponsals de premsa local. Tot va anar una seda i tothom ben amic que és el que toca entre bons esportistes.

Esperem que aquesta harmonia no s'interrumpeixi i acabem la temporada en pau, i si convé, jugar la lligueta. Així sia.

10 CASAS UNIFAMILIARES ESTILO MALLORQUIN EN ARTA

- de 2, 3 y 4 dormitorios
- 2 baños completos
- grandes terrazas
- buena ubicación
- aislados térmica y acústicamente
- salón comedor con chimenea
- con patio interior individual estilo mallorquin
- garage individual con trastero y coladuría aparte
- grandes ventajas al comprar en regimen de PROTECCION OFICIAL
- desde 5.460.000 pts. precio total* con grandes facilidades
- *iva aparte

LLAME al : 46 25 62 , 56 44 03 , 56 20 73

PROMOTORA RUSTICA RESIDENCIAL S.A.

